

Диспозитив

Произнасянето по въпросите, отправени от Tribunalul Arad (Окръжен съд Арад, Румъния) с акт от 31 май 2021 г., очевидно не е от компетентността на Съда на Европейския съюз.

(¹) Дата на постъпване: 28.6.2021 г.

**Жалба, подадена на 1 август 2021 година от „Резон“ ООД срещу решение на Общия съд,
постановено на 16 юни 2021 година по дело T-487/20, Резон/EUIPO**

(Дело C-476/21 P)

(2022/C 84/27)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: „Резон“ ООД (представител: М. Йорданова-Харизанова, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 10 декември 2021 година Съдът (състав по допускането на обжалване) определи:

- 1) Не допуска обжалване по делото.
- 2) „Резон“ ООД понася направените от него съдебни разноски.

**Жалба, подадена на 26 август 2021 г. от Република Кипър срещу решението, постановено от Общия
съд (втори състав) на 16 юни 2021 г. по дело T-281/19, Кипър/EUIPO**

(Дело C-538/21 P)

(2022/C 84/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Република Кипър (представители: S. Malynicz, BL, S. Baran, Barrister, V. Marsland, Solicitor)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 21 декември 2021 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допусна обжалване по делото и определи Република Кипър да понесе направените от нея съдебни разноски.

**Преюдициално запитване от Hof van Cassatie (Белгия), постъпило на 4 ноември 2021 г. —
Verbraeken J. en Zonen BV, PN**

(Дело C-661/21)

(2022/C 84/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie

Страни в главното производство

Касатори: Verbraeken J. en Zonen BV, PN

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, член 3, параграф 1, буква а) и член 11, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилни превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета, както и член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1072/2009 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари да се тълкуват в смисъл, че от обстоятелството, че предприятие, на което се издава разрешение за автомобилен превоз в държава — членка на Европейския съюз съгласно регламенти № 1071/2009 и № 1072/2009 и следователно трябва да е действително и трайно установено в тази държава членка, следва, че при това положение е доказано по неопровержим начин, че за целите на определянето на приложимата система за социална сигурност седалището на това предприятие по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 се намира в тази държава членка и че тази констатация има обвързващо действие за органите на държавата членка на осъществяване на дейност?
- 2) Може ли националният съд на държавата членка на осъществяване на дейност, който установява, че съответното разрешение за автомобилен превоз е получено с измама, да не взема предвид това разрешение или въз основа на констатацията за извършена измама органите на държавата членка на осъществяване на дейност са длъжни най-напред да сезират органите, издали разрешението, с искане за отнемане на това разрешение?

⁽¹⁾ ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82.

⁽²⁾ ОВ L 300, 2009 г., стр. 51.

⁽³⁾ ОВ L 300, 2009 г., стр. 72.

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 9 ноември 2021 г. — „Gargždų geležinkelis“ UAB/Lietuvos transporto saugos administraciją

(Дело C-671/21)

(2022/C 84/30)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Gargždų geležinkelis“ UAB

Други страни в производството: Lietuvos transporto saugos administracija

Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba

„LTG Infra“ AB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 47, параграф 4, първо и второ изречение от Директива 2012/34/ЕС ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че недвусмислено забранява установяването на национална правна уредба, която предвижда, че в случай на претоварена инфраструктура интензитетът на използване на железопътната инфраструктура може да бъде взет предвид към момента на разпределяне на капацитета? Оказва ли въздействие върху преценката това дали степента на използване на железопътната инфраструктура е свързана с действителното ѝ използване в миналото или с планираното използване в периода, през който съответното разписание е в сила? Имат ли някакво значение за тази преценка разпоредбите на членове 45 и 46 от Директива 2012/34/ЕС, предоставящи широко право на преценка на управителя на обществената инфраструктура или на органа, вземащ решения относно капацитета, при координиране на заявления капацитет, както и транспонирането на тези разпоредби в националното право? Има ли някакво значение за тази преценка фактът, че в конкретен случай е установено, че инфраструктурата е претоварена, поради капацитета, заявен от две или повече железопътни предприятия по отношение на превозването на един и същ товар?